

РЕШЕНИЕ

№ 25840

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **2513** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по Дял пети, Глава седемнадесета, Раздел VI от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „БЕДРУМ“ ЕООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Б. Б., чрез адв. И., на основание чл. 294-298 АПК да се отмени незаконосъобразно бездействие на административен орган по изпълнението на влязъл в сила административен акт – Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. на Зам. – министъра на туризма, осъществяващ функциите на министър по делегираща Заповед № Т-РД-16-366/14.11.2023г. на министъра на туризма. Иска от съда да упражни правомощията съгласно чл. 298, ал. 1 АПК, като задържи министъра на туризма, като орган по изпълнението, да извърши дължимите действия по изпълнение на Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. на Зам. – министъра на туризма. Претендира разноски.

Ответникът – Министъра на туризма, чрез гл. юрк. Г. К. в писмено становище не излага доводи по отношение основателността на искането. Иска спиране на производството на основание чл.144 АПК, вр. чл.229, ал. 1, т.4, ГПК предвид наличие на преюдициалност до приключване на производството по гр.дело № 25029/2025г. на СРС, 55 състав.

Административен съд - София-град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. на Зам. – министъра на туризма, на дружеството – жалбоподател „БЕДРУМ“ ЕООД, е предоставена държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства в размер на 24 577, 37 лева по Заявление с вх.№ ВГ-176789478-2021-06-0072 по схема за държавна помощ SA.100885 (2021/ N) от 17.01.2022г.

Няма данни към настоящия момент цитираната заповед да е изпълнена.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активнелегитимирано лице съгласно чл. 295 АПК – страна в изпълнителното производство, при спазване на реда по чл. 296, ал. 2 АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол акт - бездействие на министъра на туризма в качеството му на орган по изпълнение на негова Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г.

Видно от приложените по делото доказателства, настоящата инстанция намира, че в случая не са налице основанията визирани в чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК. поради обстоятелството, че съгласно чл. 229, ал. 1. т. 4 ГПК съдът спира производството, когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора.

В настоящия казус оспорването е насочено срещу поведение на министъра на туризма, в качеството му на орган по изпълнение на негова административен акт - Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г., която сама по себе си представлява изпълнително основание по смисъла на чл.268, т.1 АПК.

Приложените по делото определения и решения на СРС респ. СГС са във връзка на започнало и развило се заповедно производство по чл.417 ГПК, което е ирелевантно в конкретния казус.

Производството в случая е по реда на чл. 294 и сл. АПК и е специално - Дял пети от АПК касае изпълнение на административните актове и съдебните решения. Основата на регламентираните отношения – административно правни ясно разграничава случаите, в които се прилага АПК, като са изключени ДОПК и ГПК - чл. 269, както и едновременното водене на изпълнителни производства срещу същия длъжник - чл. 270 АПК. Цитираната разпоредба подчертава независимостта на изпълнителните производства по АПК, което налага извода, че не представлява пречка наличието на образувано производство по ГПК. Последното еднозначно определя като пряко приложими нормите на АПК, и в частност - на чл. 285 АПК.

По същество:

Производството по изпълнение на индивидуалните административни актове е съвкупност от регулирани от нормите на АПК последователно развиващи се правни действия, насочени към изпълнение на стабилен административен акт. На изпълнение по реда на АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в него или в друг закон (чл. 267 от АПК). Разпоредбата на чл. 268 от АПК сочи кои са изпълнителните основания, а именно: влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални административни актове, общи административни актове, решения, определения и разпореждания на административните съдилища и споразумения пред административните органи или пред съда.

С оглед на изложеното, съдът намира, че в настоящата хипотеза е налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 от АПК, а именно Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. на Зам. – министъра на туризма, осъществяващ функциите на министър по делегираща Заповед № Т-РД-16-366/14.11.2023г. на министъра на туризма.

Компетентен да предприеме действия по изпълнение срещу граждани и организации е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган - чл. 271, ал. 1, т. 1 от АПК. Доколкото издателят на решението е министъра на туризма, той се явява и орган по неговото изпълнение.

Според разпоредбата на чл. 276, ал. 1 АПК изпълнението започва служебно по инициатива на органа, който е издал или е трябвало да издаде административния акт. Ал. 2 допуска то да започне и по инициатива на горестоящия орган, на прокурора или омбудсмана, или по писмена молба на заинтересован гражданин или организация. Анализът на тази разпоредба води до извода, че

отговорен за започване на изпълнението е органа по изпълнение, в случая министъра на туризма. По делото не се установи министъра на туризма да е предприел действия по изпълнение на издадената от него заповед.

Предмет на изпълнение съгласно разпоредбата на чл. 267 АПК са изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон.

От представените по делото доказателства, се установява, че със Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. на Зам. – министъра на туризма, на дружеството – жалбоподател „БЕДРУМ“ ЕООД, е предоставена държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства в размер на 24 577, 37 лева по Заявление с вх.№ ВГ-176789478-2021-06-0072 по схема за държавна помощ SA.100885 (2021/ N) от 17.01.2022г.

Няма спор, че Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. е влязла в сила, поради което тя представлява годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 АПК. Задължението предмет на изпълнение е дължимото поведение (престацията), което неговият носител трябва да осъществи. В случая носител на задължението е министъра на туризма, което по силата на годно изпълнително основание - Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г., и именно той дължи извършването на незаместимо действие в полза на вискателя – жалбоподателят „БЕДРУМ“ ЕООД, изразяващо се в изплащане на предоставената със заповедта държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства в размер на 24 577, 37 лева по Заявление с вх.№ ВГ-176789478-2021-06-0072 по схема за държавна помощ SA.100885 (2021/ N) от 17.01.2022г.

Липсват доказателства, като и от страните не се твърди да са предприемани действия по изпълнение Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. на министъра на туризма респ. да е превела на жалбоподателя отпуснатите средства в размер на 24 577, 37 лева.

Предвид изложеното и доколкото се прие, че в случая е налице подлежащо на изпълнение решение съдът приема, че след като не е предприел действия за изпълнението му в противоречие със задължението си по чл. 276, ал. 1 АПК от страна на органа по изпълнение е налице бездействие.

Както бе посочено по-горе, обстоятелството, че вискателя е прибегнал до заповедно производство по чл.417 ГПК, е ирелевантно в случая, а фактът, че министъра на туризма е оспорил издадената заповед за изпълнение, същата е обезсилена и се е наложило от страна на вискателя „БЕДРУМ“ ЕООД да се води исково производство, неприключило към момента е допълнителна индиция за нежеланието на административния орган да изпълни задължението си по своя административен акт.

Предвид наличието на всички предпоставки за започване на процедурата по изпълнение на влязлата в сила заповед, съдът счита, че в случая от страна на Министъра на туризма е налице незаконосъобразно бездействие.

Предвид изложеното, съдът приема, че Министъра на туризма не е извършил фактически действия, които е бил длъжен да извърши по силата на нормативната уредба, с което незаконосъобразно е засегнал законните интереси на жалбоподателя. Следователно и на основание чл. 298, ал. 1 изр. 2 АПК съдът следва да задължи органа по изпълнението да извърши дължимото, като му определи срок за това.

При този изход на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 575, 56 евро за д.т. и адвокатско възнаграждение съгласно приложения договор за правна защита и съдействие и списък на разноските по чл.80 ГПК.

Водим от изложеното и на основание чл. 298, ал. 1 от АПК, Административен съд – София – град, 7-ми състав,

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА Министъра на туризма в 14-дневен срок от получаване на настоящето решение да извърши дължимите действия по изпълнение на на Заповед № Т-РД-27-19 от 30.04.2024г. на Зам. – министъра на туризма.

ОСЪЖДА Министерство на туризма да заплати на „БЕДРУМ“ ЕООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Б. Б. сумата в размер на 575, 56 евро, разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: